

Insights in Parshat Pinchas

Source Sheet by Yoni Golker

[More info >](#)

Pinchas & The Covenant of Peace

1. Numbers 25:7-8

(7) When Phinehas, son of Eleazar son of Aaron the priest, saw this, he left the assembly and, taking a spear in his hand, (8) he followed the Israelite into the chamber and stabbed both of them, the Israelite and the woman, through the belly. Then the plague against the Israelites was checked.

במדבר כ"ה:ז-ח'

(ז) וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ: (ח) וַיָּבֵא אַחֵר אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקִּבֵּה וַיִּדְקַר אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

2. Numbers 25:10-12

(10) The LORD spoke to Moses, saying, (11) "Phinehas, son of Eleazar son of Aaron the priest, has turned back My wrath from the Israelites by displaying among them his passion for Me, so that I did not wipe out the Israelite people in My passion. (12) Say, therefore, 'I grant him My pact of friendship.

במדבר כ"ה:י-י"ב

(י) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יא) פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת־חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָאוֹ אֶת־קִנְיָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי: (יב) לָכֵן אֶמְרָה הַנְּנִי נִתַּן לּוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם:

3. Haamek Davar on Numbers 25:12

(2) **My covenant [of] peace.** Pinchas was promised he would not become an agitated and angry person, for the nature of the act he did — killing a person with his hands — leaves a strong impression. However, since he did it for the sake of Heaven he received the blessing that he would always be in peace and serenity.

העמק דבר על במדבר כ"ה:י"ב

את בריתי שלום. בשכר שהניח כעסו וחמתו של הקב"ה ברכו במדת השלום. שלא יקפיד ולא ירגיז. ובשביל כי טבע המעשה שעשה פינחס להרוג נפש בידו. היה נותן להשאיר בלב הרגש עז גם אח"כ אבל באשר היה לש"ש מש"ה באה הברכה שיהא תמיד בנחת ובמדת השלום. ולא יהא זה הענין לפוקת לב. וע' כיב"ז בס' דברים י"ג י"ח ברוצחי עיר הנדחת:

The Daughters of Tzelafchad - Standing Up For What You Believe

4.

.7

5. Numbers 27:1-11

(1) Then drew near the daughters of Zelophehad, the son of Hopher, the son of Gilead, the son of Machir, the son of Manasseh, of the families of Manasseh the son of Joseph; and these are the names of his daughters: Mahlah, Noah, and Hoglah, and Milcah, and Tirzah. (2) And they stood before Moses, and before Eleazar the priest, and before the princes and all the congregation, at the door of the tent of meeting, saying: (3) 'Our father died in the wilderness, and he was not among the company of them that gathered themselves together against the LORD in the company of Korah, but he died in his own sin; and he had no sons. (4) Why should the name of our father be done away from among his family, because he had no son? Give unto us a possession among the brethren of our father.' (5) And Moses brought their cause before the LORD. (6) And the LORD spoke unto Moses, saying: (7) 'The daughters of Zelophehad speak right: thou shalt surely give them a possession of an inheritance among their father's brethren; and thou shalt cause the inheritance of their father to pass unto them. (8) And thou shalt speak unto the children of Israel, saying: If a man die, and have no son, then ye shall cause his inheritance to pass unto his daughter. (9) And if he have no daughter, then ye shall give his inheritance unto his brethren.

6. Rashi on Numbers 27:1

(1) OF THE למשפחת מנשה בן יוסף (1) FAMILIES OF MANASSEH THE SON OF JOSEPH — Why is this stated? Has it not already been said בן מנשה, and consequently we know that they belonged to the family of Manasseh the son of Joseph?! But it is

במדבר כ"ז:א'-י"א

(א) ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחקלה ומלכה ותרצה. (ב) ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר. (ג) אבינו מת במדבר והוא לא הנה בתוך העדה הנועדים על ה' בעדת קרח פי בחטאו מת ובנים לא היו לו. (ד) למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו. (ה) ויקרב משה את משהפטרן לפני ה'. (ו) ויאמר ה' אל משה לאמר. (ז) בנות צלפחד דברת נתן תמן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן. (ח) ואל בני ישראל תדבר לאמר איש פי ימות ויבן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו. (ט) ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו.

.ה

רש"י על במדבר כ"ז:א'

(א) למשפחת מנשה בן יוסף. למה נאמר? והלא כבר נאמר בן מנשה, אלא לומר לה, יוסף חבב את הארץ, שנאמר "והעלתם את עצמתי וגו'" (בראשית נ) ובנותיו חבבו את הארץ,

.ה

to suggest the following idea to you: Just as Joseph held the Promised Land dear, as it is said, (Genesis 50:25) “And ye shall bring my bones up (to Palestine) from hence”, so, too, his daughters held the Land dear, as it is said, (v. 4) “Give us an inheritance”; and further to teach you that they were righteous all of them (everyone here mentioned in the pedigree), for in every case where a person’s doings and his ancestors’ doings are nowhere plainly described and Scripture somewhere enters into the details of the pedigree in respect to one of them, tracing his genealogy back to someone worthy of praise, it is evident that the person in question is himself a righteous man and a son of a righteous father. But if it gives his genealogy in connection with something deserving of reprobation, — as, for example, (2 Kings 25:25) “Ishmael the son of Nethanian the son of Elishama came ... and smote Gedaliah”, then it is quite certain that all who are mentioned in connection with him were wicked people (Sifrei Bamidbar 133:1).

(2) MAHLAH, NOAH, etc. מחלה נעה וגו' — But further on (Numbers 36:11) states, “And Mahlah, Tirzah were” (changing the position of the names within the verse): this is to tell you that they all were of equal worth one with another, and on this account it is that it changed their order (i.e. the order of their names) (Sifrei Bamidbar 133:2).

שְׁנַאֲמַר תְּנֶה לָנוּ אֶחָזָה, וּלְמִדָּה נִשְׁהִי
 כְּלָם צְדִיקִים, שְׁפָל מִי שְׁמַעְשָׂיו וּמַעֲשֵׂה
 אֲבוֹתָיו סְתוּמִים וּפְרִט לָךְ הַכָּתוּב בְּאֶחָד
 מֵהֵם לְיַחֲסוֹ לְשִׁבְחָה, הָרִי זֶה צְדִיק בֶּן
 צְדִיק, וְאִם יַחֲסוֹ לְגִנְאִי, כְּגוֹן "בָּא
 יִשְׁמַעְאֵל בֶּן נְתַנְיָה בֶּן אֱלִישָׁמָע"
 (מְלָכִים ב כ"ה), בְּיָדוּעַ שְׁפָל הַנִּזְכָּרִים
 עָמּוּ רְשָׁעִים הָיוּ (סְפָרִי):

(ב) **מחלה נעה וגו'.** וּלְהֵלֵן (בַּמְדָּבָר לֹ
 יֵא) הוּא אֹמֵר "וְתִהְיֶינָה מְחֻלָּה תְּרַצָּה",
 מְגִיד שְׁפָלָן שְׁקוּלוֹת — זֶה קָזוּ, לְפִיכָּךְ
 שִׁנְּהָ אֶת סִדְרָן (שָׁם):

7.

Some Thoughts on the Three Weeks

.ז

8.

נתיבות שלום

.ח

בַּמְדָּבָר — בֵּין הַמְצָרִים, עֲמוּד ר
 הֵנָּה תְּכִלִּית בְּרִיאָתוֹ שֶׁל יְהוּדֵי הַיָּמִים שִׁיחִיָּה דְבוּק בָּהּ, וְזֶה הָיָה כָּל עֲנִינוֹ שֶׁל בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁנִּתְּאָוָה הַקַּב"ה לְהִיּוֹת לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, כַּמֵּד"כ "וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם", הֵינּוּ בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁעַל יְדֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִהְיָה דְבוּק
 בָּהּ!.

כי בית המקדש ירד אור אלקות לעולם, ומשם נשפע אורו יתברך לנשמות ישראל, ומתוך כך הרגיש יהודי את השם יתברך וקירבת אלקים. כל ענין הרגשת קרבת אלקים אצל יהודי נמשך כאשר מאיר בו אור הדעת, שאז בורחים ומסתלקים כל כחות הסט"א, והריהו מרגיש את השם יתברך ומתקרב אליו יתברך. ואילו כאשר יהודי שרוי בחשכות אינו מרגיש את השם יתברך, וממילא הריהו הולך ומתרחק חס ושלום. וזה היה ענין בית המקדש שהאיר לישראל באור אלקותו יתברך, ומכוחו נתקרבו אל התכלית להיות דבוקים בהשם יתברך.

The purpose and objective of every Jew, is that they should have a relationship with Hashem. And this is what the Temple was about. Hashem wanted to have a physical home in this world as it says “ You should build me a Temple and I shall dwell amongst you”. And through the Temple we cleave to Hashem. The Temple brings down to this world a heavenly light and from this, the souls of the Jewish people are influenced, and by this, each and every Jew recognises G-d and feels a closeness to him. Therefore the ultimate relationship we have with the Almighty is achieved when we have a Temple and all negative influences are removed. And then we get close to Hashem, and when a person is living in darkness, he cannot connect, and this is what the Temple brought to the world. The world was illuminated with this Godly light.

The Temple brings down to this world a heavenly light and from this, the souls of the Jewish people are influenced, and by this, each and every Jew recognises G-d and feels a closeness to him. Therefore the ultimate relationship we have with the Almighty is achieved when we have a Temple and all negative influences are removed. And then we get close to Hashem, and when a person is living in darkness, he cannot connect, and this is what the Temple brought to the world. The world was illuminated with this Godly light.

